Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 17.06.2013 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-5 състав, в открито заседание на двадесет и първи март, две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: НИКОЛАЙ МАРКОВ

при секретаря А.С., като разгледа докладваното от съдията т.д.№1169 по описа за 2012 г., взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.51, ал.3 от ЗМТА, вр. чл. 4 от Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения /Нюйоркската конвенция/.

Правото произтича от обстоятелствата, че с оглед твърденията на ищеца „Р.Г.” АД: 1. Във връзка с рамково споразумение за доставка и приемане на електрическа енергия, сключено между ищеца и ответника „О.е.т.” ООД, между страните е възникнал спор, който бил отнесен за разрешаване, съгласно предвидена в чл.22.2 от договора арбитражна клауза, пред Международния Арбитражен Съд към Международната Търговска Камара 2. На 14.07.2011 г. било постановено арбитражно решение по образуваното арбитражно дело. 3. Постановеното решение попада в обхвата на Конвенцията, постановено е от постоянен арбитраж, на територията на държава, различна от държавата, в която се иска признаване и изпълнение, налице са предпоставките на чл.III от Конвенцията, като са представени и документите по чл.IV от Конвенцията и не са налице предпоставките на чл.V от Конвенцията за отказ от признаване и допускане на изпълнение на решението. 4. Изпълнени са и изискванията на чл.117 и чл.119, вр. чл.118 от КМЧП. Предвид изложеното иска от съда да признае и допусне изпълнение на решението.

Ответникът „О.е.т.” ООД оспорва иска. Посочва, че: 1. Решението е постановено в хипотезата на чл.V, т.1, б.”б” от Конвенцията, тъй като в арбитражното производство от негово име са участвали лица без представителна власт. 2. Решението е постановено и в хипотезата на чл.V, т.2, б.”б” от Конвенцията, тъй като е нарушен принципът за равенство на страните в процеса и принципът на състезателното начало. Предвид изложеното се иска от съда да отхвърли иска.

Съдът като разгледа наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира следното:

Представено е копие от официално заверен препис от решение на Международния арбитражен съд към Международната търговска камара /МТК/ от 14.07.2011 г., постановено по дело №16463/GZ по предявени от „Р.г.” АД срещу „О.Е.т.” ООД искове, във връзка с неизпълнение на задължения по рамково споразумение за доставка на електроенергия от 20.11.2007 г. С визираното решение арбитражният съд е постановил „О.Е.т.” ООД да заплати на „Р.г.” АД сумата от 1 376 596 евро, ведно с дължимата годишна лихва в размер на 4.943%, считано от 17.09.2010 г. до извършване на окончателното плащане, сумата от 114 088.50 евро, лихва върху остатъка до 1 450 000 евро, считано от 13.02.2009 г. до 16.09.2010 г., сумата от 66 250 щатски долара, представляващи 75% от разноските по арбитражното производство, ведно с дължимата годишна лихва в размер на 4%, считано от датата на постановяване на решението до окончателното плащане, както и сумата от 141 529.73 британски лири, сумата от 1 336.50 евро и сумата от 4 884.05 швейцарски франка, за разходи, ведно с годишна лихва от 4%, считано от датата на решението до окончателното плащане.

Представено е и копие от официално заверено удостоверение от председателя на арбитражния съд към МТК, с което е удостоверено, че решението от 14.07.2011 г. е окончателно и изпълнимо.

Визираните по-горе документи са придружени с превод на български език със заверка на подписа на преводача, от Министерство на външните работи.

Представено е и копие, с превод на български език, от изборно приложение от 20.11.2007 г. към рамково споразумение за доставка на електроенергия от 20.11.2007 г., сключено между страните, като в разпоредбата на § 22.1 и § 22.2 от приложението, страните са постигнали съгласие, че всички спорове, произтичащи от или във връзка със споразумението ще се разрешават по споразумение и арбитражните правила на МТК в Париж от един или трима арбитри, назначени съгласно цитираните правила, като седалището на арбитражния трибунал ще бъде Виена, Австрия, арбитражът ще се води на английски език, а арбитрите няма да имат право да присъждат примерни, наказателни или

резултатни вреди, които могат да бъдат налични по приложимото швейцарско законодателство и които вреди ще бъдат ограничени до преките и действителни вреди и разходи.

В случая приложение намират разпоредбите на Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения /Нюйоркска конвенция/, като на основание чл.III от Конвенцията и чл.51, ал.3 от ЗМТА, се прилагат и процесуалните норми на чл.118 - чл.122 от КМЧП.

Установи се по делото, че са спазени изискванията на чл.4 от Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения /Нюйоркската конвенция/ и чл.119 от КМЧП, вр. чл.51, ал.3 от ЗМТА, тъй като към молбата на ищеца са представени посочените във визираните разпоредби надлежно заверени и преведени документи.

От друга страна съдът намира, че не се установяват наведените от ответника доводи за постановяване на решението на арбитражния съд в хипотезата на чл.V, т.1, б. „б" от Нюйоркската конвенция /обосновани с твърдения, че в арбитражното производство от името на ответника са участвали лица без представителна власт – адвокат Д. и адвокат Н./. На първо място ответникът във връзка с носената от него и указана му от съда доказателствена тежест не установи това обстоятелство /което лесно би се установило при представяне на копие от арбитражното дело, каквато възможност на ответника бе предоставена от съда многократно/, а и следва да се посочи, че: 1. Видно е от решението на арбитражния съд, че в арбитражното производство ответникът е бил представляван от адвокатското дружество „Д., М., Н. §Ко", което е и причината визираните съдружници адвокати Д. и Н. да не разполагат с пълномощно от законния представител на ответника, а да участват в производството по силата на преупълномощаване от управителя на адвокатското дружество. 2. За адвокатското дружество ответникът не навежда каквито и да е било доводи, че същото не е било упълномощавано да го представлява в арбитражното производство. 3. Наведените в хода на производството доводи и възражения от визираните адвокати, конкретната и специфична информация, с която са разполагали за отношенията между страните, която би могла да бъде предоставена само от ответника /при липсата на данни да е била предоставена от друго лице/ и предявяването на насрещен иск от името на ответника, водят до несъмнения извод, че ответникът е упълномощил адвокатското дружество да го представлява в арбитражното производство.

В този смисъл съдът намира, че не се установява наличие на хипотезата на чл.V, т.1, б. „б" от Нюйоркската конвенция, а и доколкото ненадлежното представляване на страната, води до невъзможността й да предяви защитните си средства /което е изрично предвидено основание в разпоредбата на чл.V, т.1, б. „б" от Нюйоркската конвенция, различно от предвидените в чл.V, т.2 от същата основания/, следва извода, че по силата на самата Конвенция ненадлежното представляване е изключено от основанията на чл.V, т.2 от Конвенцията и не представлява действие, извършено в противоречие с обществения ред.

На следващо място съдът намира, че не се установява наличие и на хипотезите, визирани в чл.V, т.2 от Нюйоркската конвенция. Видно е, че спорът, разрешен с процесното арбитражно решение, е търговски, респективно същият е подлежал на разрешаване от арбитраж, а признаването и изпълнението на решението не би противоречало на българския обществен ред.

И това е така, тъй като от мотивите на арбитражното решение, се установява, че на ответника е предоставена възможност както да изложи становище и да направи искания и възражения, така и да представи доказателства и да оспори представени от другата страна доказателства. В този смисъл дори и да се приеме, че арбитражният съд се е произнесъл, кредитирайки неправилно, оспорени от ответника доказателства, това обстоятелство с оглед разпоредбата на чл.121, ал.1 от КМЧП не може да доведе до непризнаване на арбитражното решение. Следва да се посочи, че релевантни в случая са: 1. Правото на арбитражния съд да тълкува и съобразява доказателствата по арбитражното дело в съответствие с приложимия швейцарски закон и споразумението между страните /още повече, че в случая, оспорените от ответника документи не са били възприети изолирано и не са били единствените доказателства, въз основа на които арбитражният съд е достигнал до извод за неоснователност на предявения от ответника насрещен иск/. 2. Липсата на каквото и да е било поведение на арбитражния съд, което да е довело до явно извращаване на факт и обстоятелство по делото или до неравностойно третиране на ответника в процеса, респективно до лишаване на ответника от процесуални права.

Ето защо съдът намира, че арбитражното решение не е било постановено в нарушение на принципа за равенство на страните и принципа на състезателното начало, а искането за признаване и допускане на изпълнение на територията на Република България на решение на Международния арбитражен съд към Международната търговска камара /МТК/ от 14.07.2011 г., постановено по дело №16463/GZ, следва да бъде уважено.

Предвид изхода на правния спор, ответникът следва да заплати на ищеца направени по делото разноски в размер на 178 358.42 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И ДОПУСКА ИЗПЪЛНЕНИЕ на територията на Република България, на решение на Международния арбитражен съд към Международната търговска камара от 14.07.2011 г., постановено по дело №16463/GZ, с което е постановено „О.Е.Т.” ООД ЕИК******** да заплати на „Р.Г.” АД, Република С., Б., ул.М.П.” №**, сумата от 1 376 596 евро, ведно с дължимата годишна лихва в размер на 4.943%, считано от 17.09.2010 г. до извършване на окончателното плащане, сумата от 114 088.50 евро, лихва върху остатъка до 1 450 000 евро, считано от 13.02.2009 г. до 16.09.2010 г., сумата от 66 250 щатски долара, представляващи 75% от разноските по арбитражното производство, ведно с дължимата годишна лихва в размер на 4%, считано от датата на постановяване на решението на Международния арбитражен съд до извършване на окончателното плащане, както и сумата от 141 529.73 британски лири, сумата от 1 336.50 евро и сумата от 4 884.05 швейцарски франка, за разходи, ведно с годишна лихва от 4%, считано от датата на решението на Международния арбитражен съд до окончателното плащане.

ОСЪЖДА „О.Е.Т.” ООД ЕИК******** да заплати на Р.Г.” АД, Република С., Б., ул.М.П.” №2/**, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от 178 358.42 лв., разноски.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

СЪДИЯ: